

Bull., nr. 72, vr. nr. 523); Antwoord van de minister van Justitie in de Commissie voor Justitie van 19 juni 2012 op vraag nr. 12.567 van de heer Kristof Waterschoot (www.dekamer.be, verslag Commissie voor Justitie van 19 juni 2012, vr. nr. 12.567)

VENNOOTSCHAPPEN

Herstructurering – Fusie – Splitsing

SOCIETES

Restructuration – Fusions – Scissions

Na de invoering van de gewijzigde verslaggevings- en documentatieverplichtingen bij fusies en splitsingen in het W.Venn. eerder dit jaar (zie *TBH* 2012, nr. 2012/3, p. 315), was er discussie ontstaan onder de notarissen en advocaten over de termijn van zes weken die het W.Venn. voorschrijft tussen de datum van neerlegging van het fusie- of splitsingsvoorstel en de datum van de algemene vergadering die tot de fusie/splitsing moet besluiten. Er werd namelijk toegevoegd dat naast de neerlegging (zes weken vóór de algemene vergadering), het fusievoorstel ook moet worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*, hetzij bij uittreksel, hetzij bij mededeling met een link naar de website. In een letterlijke interpretatie lijkt de tekst nu aan te geven dat deze publicatie in het *Belgisch Staatsblad* ook zes weken voor de algemene vergadering moet gebeuren, wat leidde tot enige discussie.

Naar aanleiding van een aantal recente parlementaire vragen, heeft de minister van Justitie getracht de zaken te verduidelijken. Volgens de minister werd geenszins beoogd dat deze bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* ook zes weken vóór de algemene vergadering moet gebeuren. De termijn van zes weken heeft betrekking op de neerlegging ter griffie. Deze termijn van zes weken houdt reeds rekening met de termijn nodig om tot bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* over te gaan. Volgens de minister hoeft ook een strikte interpretatie door de notarissen in de praktijk niet tot een verstrenghing van de termijn van zes weken vanaf de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* te leiden. In het raam van zijn wettelijk verplichte wettigheidscontrole bij fusie/splitsing kan het voor de notaris volstaan een voorbehoud te maken en te verwijzen naar het bestaan van twee mogelijke interpretaties bij de bevestiging van de externe wettigheid, waardoor de akte toch verleden kan worden zes weken na de neerlegging ter griffie. De geldigheid van de fusie- of splitsingsverrichting komt hierdoor volgens de minister niet in het gedrang.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van beroep Brussel 13 september 2011

Zaak: nr. 2009/AR/1891

VENNOOTSCHAPPEN

Naamloze Vennootschap – Effecten – Overdracht en overgang

SOCIETES

Société Anonyme – Titres – Transfert et transmission

De interpretatie van een complexe prijsclausule in een koopovereenkomst leidde tot een geschil tussen partijen. Een van de componenten van de prijsclausule bestond uit een commissie op toekomstige resultaten (zogenaamde *earn-out*). De toepassing van het *earn-out*-mechanisme gaf aanleiding tot betwistingen tussen partijen, te meer omdat de gekochte vennootschap enkele herstructureringen onderging. De bodemrechter interpreteerde de *earn-out* in het voordeel van de verkopers en steunde zich hiervoor op een zeer technische en grammaticale analyse van de clausule.

Verwijzend naar artikel 1156 BW stelt het hof van beroep dat men in overeenkomsten moet nagaan wat de gemeenschappelijke bedoeling van de contracterende partijen is, veeleer dan zich aan de letterlijke zin van de woorden te houden. Het hof baseert zich voornamelijk op de opmerkingen van partijen aan de deskundige in het kader van de deskundigeprocedure die contractueel was voorzien in geval van betwisting over de koopprijs. Het hof oordeelt dat de interpretatie die de verkopers aan de *earn-out*-clausule geven minstens twijfelachtig is en besluit dat de clausule daarom moet worden uitgelegd in het voordeel van de koper, die zich verbond tot het betalen van de koopprijs (*cf.* art. 1162 BW).

Correctionele rechtbank Antwerpen 24 november 2011

Vonnis: nr. 6024

VENNOOTSCHAPPEN

Naamloze Vennootschap – Kapitaal – Instandhouding

SOCIETES

Société anonyme – Capital – Maintien

Verschillende partijen werden vervolgd voor valsheid in geschrifte, misbruik van vennootschapsgoederen en verboden financiële steun naar aanleiding van de verkoop van de aandelen van een NV. Uit de feiten concludeerde de strafrechter dat de eigen middelen van de NV werden gebruikt voor de financiering van de overname van de aandelen van de NV. In casu had de betrokken NV onder meer een schuldvordering overgedragen aan de koper, hetgeen resulteerde in een nieuwe vordering van de vennootschap op de koper. De koper had de overgenomen schuldvordering op haar beurt overgedragen aan de verkoper om een deel van de koopprijs te betalen. Volgens de correctionele rechtbank van Antwerpen kan zulke (dubbele) overdracht van een schuldvordering ook een vorm van financiële steunverlening door de doelvennootschap uitmaken in de zin van artikel 629 W.Venn., namelijk wanneer de doelvennootschap hetzij geen hetzij een dubieuze of precaire tegenprestatie ontvangt van de koper, zodat het vennootschapsvermogen van de

doelvennootschap minstens potentieel wordt aangetast met een solvabiliteitsrisico.

Een overtreding van artikel 629 W.Venn. is strafrechtelijk gesanctioneerd door artikel 648, 7° W.Venn. Volgens de correctionele rechtbank van Antwerpen is het personeel toepassingsgebied van artikel 648, 7° W.Venn. niet beperkt tot de bestuurders van de doelvennootschap. Ook de begunstigden van een verboden financiële steun kunnen strafbaar zijn. Bovendien kunnen bij toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake strafbare deelneming ook andere betrokkenen strafrechtelijk beschouwd worden als mededader of medeplichtige aan een inbreuk op artikel 629 W.Venn.

Grondwettelijk Hof 29 maart 2012

Zaak: nr. 5179

Arrest: nr. 52/2012

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Bestuur – Aansprakelijkheid

SOCIETES

Société privée à responsabilité limitée – Gestion – Responsabilité

In het kader van een prejudiciële vraag diende het Grondwettelijk Hof artikel 265, § 2 W.Venn. te toetsen aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Overeenkomstig artikel 265, § 2 W.Venn. kan de RSZ of de curator de (gewezen) zaakvoerders en andere feitelijke zaakvoerders van een failliete BVBA persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk stellen voor niet-betaalde sociale bijdragen die openstaan op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement. Dit kan in twee hypothesen: ofwel ligt een door de betrokkenen begane grove fout aan de basis van het faillissement, ofwel zijn de betrokkenen in de loop van 5 jaar voorafgaand aan de faillietverklaring bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties betrokken met schulden ten aanzien van een inningsorganisme van de socialezekerheidsbijdragen (*cf.* art. 38, § 3*octies*, 8° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers). Het Hof diende zich met name uit te spreken over de tweede hypothese omdat deze hypothese een onweerlegbaar vermoeden van persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid invoert. Terwijl zaakvoerders die gehouden zijn tot het betalen van belastingschulden (respectievelijk bedrijfsvoorheffing en BTW) op grond van artikel 442*quater* van het WIB 1992 of van artikel 93*undecies* C van het BTW-Wetboek, daartoe slechts gehouden zijn indien een fout is bewezen of krachtens een weerlegbaar wettelijk vermoeden van aansprakelijkheid bij herhaalde niet-betaling.

Bij de toetsing aan het gelijkheidsbeginsel stelt het Grondwettelijk Hof vast dat artikel 265, § 2 W.Venn. voorziet dat de RSZ of de curator de omvang (namelijk

geheel of gedeeltelijk) van de verschuldigde sociale bijdragen kunnen bepalen. Ten aanzien van de omvang van de verschuldigde sociale bijdragen heeft de bevoegde rechtbank, bij de behandeling van de ingestelde verdring, eenzelfde beoordelingsbevoegdheid als de RSZ en de curator. Het Hof oordeelt dat artikel 265, § 2 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hoge Raad (1ste kamer) 1 juni 2012

Zaak: 10/05322 (*ms. 'Godafoss'*)

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Internationaal vervoer – CMR-verdrag – Toepasselijkheid – Multimodale vervoerovereenkomst – Schade ontstaan tijdens het wegtraject – CMR-verdrag niet van toepassing

TRANSPORT

Transport marchandises par route – Transport international – Traité CMR – Application – Contrat de transport multimodal – Dommage né durant le transport – Traité CMR inapplicable.

Eimskip werd belast met het transport van een container gezouten vis van Reykjavik via Rotterdam naar Napels. De wijze waarop het traject Rotterdam-Napels zou worden uitgevoerd werd niet in de vervoerovereenkomst bepaald. De facto werd dit traject over de weg uitgevoerd. De container werd tijdens het wegtransport gestolen.

De Hoge Raad oordeelt dat multimodaal vervoer in het algemeen niet door het CMR-verdrag beheerst wordt (tenzij wanneer het stapelvervoer betreft in de zin van art. 2.1 CMR), en dat het CMR-verdrag ook niet van toepassing wordt door het enkele feit dat de goederen de facto over de weg werden vervoerd en tijdens dit wegtraject beschadigd raakten of verloren gingen.

Noot: vergelijk Cass. 8 november 2004, *TBH* 2005, nr. 2005/5, p. 512, noot M. GODFROID.

(Nederlandse rechtspraak is beschikbaar via de website www.rechtspraak.nl).

Hoge Raad (1ste kamer) 17 februari 2012

Zaak: 10/02760

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Binnenlands vervoer – Algemeen – Aflevering – Geen eenzijdige handeling – Vereist wilsovereenstemming

⁴ Advocaat te Antwerpen.